

maa jeg dog bemærke, at de, der ikke ville nogen Adresse, dog maae finde det noget usædvanligt at votere for et Adresseforlags Fremme. Jeg maa sige, at jeg altid har anseet den lige Bei for den bedste i saå Henseende, og jeg mener, at, naar man vil gaae i Øster, skal man ikke begynde med at gaae i Vester.

M. P. Bruun: I Anledning af den ærede sidste Talers Uttring, skulde jeg dog tillade mig at bemærke, at Forslagsstillerne ganske vist agte at gaae den lige Bei, og at de, ved at indbringe Forslaget, have havt til Hensigt, at det skulde vedtages. Men den Betragtning maa desuden gjøre sig gjældende med Hensyn til, hvad den sidste ærede Taler bemærkede, at et Forslag til en Adresse vel kan føre til, og næsten nødvendigviis maa føre til Interpellationer; det vil næsten være nødvendigt under Adressens Behandling, at Ministeriet seer sig nødsaget til at svare paa Forespørgsler; men det er aldeles ikke givet, at Resultatet af Interpellationerne fører til en Adresse, ialfald fører det kun ad en Omvei til en Adresse. Dette synes mig ogsaa at være en Grund, der taler for at vælge Adressformen, idet man opnaaer det Samme som ved en Interpellation, og med det Samme er kommet et Skridt videre, forsaavidt man dertil maatte finde Anledning.

Blechingberg: Ja, jeg antager, at man kan stemme for denne Sags Fremme og dog have sin fulde Frihed under Sagens senere Behandling (Ja! Ja!). Naar man har hørt den Udvikling af Tanker og Ansæelser, som vil finde Sted imellem Ministeriet og det høitærede Things Medlemmer, kan man komme til det Resultat, at man stemmer imod Sagens videre Fremme, for Exempel ved Slutningen af Sagens 1ste Behandling. Man kan ogsaa komme til det Resultat, at man, som ogsaa er antydet, vil slutte Adressens Behandling med en motiveret Overgang til Dagsordenen; man kan komme til det Resultat, at man slutter den med en Adresse, og det kan være en Adresse af et Indhold, aldeles forskjelligt fra det Forslags, som her foreligger. Jeg har saameget mere troet at burde udtale dette, som jeg har sagt, at jeg vil stemme for Sagens videre Fremme; men jeg vil have min fulde

Frihed, uden derfor at kunne sigtes for Inconsequent, uden Hensyn til, hvorledes jeg senere stemmer.

Ordf: Jeg tillader mig at udtale, at jeg aldeles slutter mig til den ærede sidste Taler.

Wessely: Dersom jeg havde den Overbeviisning, at den danske Rigsdag ikke skulde søge at komme til Klarhed om det vigtigste politiske Spørgsmaal, som bestaaf i saavel Rigsdagen som hele Landet, da kunde jeg være tilbøielig til at stemme imod at fremme nærværende Adresse; men, da det er min fulde Overbeviisning, at det er Rigsdagens Pligt, at det er Rigsdagens første og vigtigste Pligt at see at klare for sig selv, hvorledes Landets politiske Forhold ere, og om den med Rolighed og Sikkerhed kan overlade Landets Styrelse fremdeles til det nærværende Ministerium, saa forekommer det mig rigtignok, at det er nødvendigt, at man maa stemme for at fremme nærværende Adresse.

Da Ingen videre ønskede at ytre sig, gik man over til Afstemning over, hvorvidt Sagen skulde nyde videre Fremme, hvilken Afstemning var begjert foretaget ved Navneopraab af følgende Medlemmer: Krabbe, Flensborg, Dreier, Tang, M. P. Bruun, Røster, N. Jørgensen, P. C. Jørgensen, Wessely, Borgen og Bjerring.

Udfaldet af Stemmegivningen var, som det af Nedenstaaende vil sees, at det vedtoges med 35 Stemmer mod 8, at Adressen skulde nyde Fremme.

Ja.

Bjerring; Blechingberg; Bentner; Borgen; Bruun, Fabrikør; Dahl; Dreier; Flensborg; Frich; Hansen, Bankdirecteur; Hansen, Gaardeier; Holst; Johansen; Jørgensen, P. C., Gaardeier; Jørgensen, Landvæsenscommissair; Kierkegaard; Kirck; Krabbe; Røster; Leth; Lüttichau; Nielsen, Gaardeier; Nyholm; Ordf; Pedersen, Gaardeier; Schytte; Schroll; Steffensen; Stöcken, v.; Sørensen, Pastor; Tang; Thalbitzer; Tillisch; Unsgaard; Wessely.